

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 2 lipca 2015 r.

Poz. 1975

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P.II.4131.2.81.2015 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 1 lipca 2015 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 15 w zw. z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r., poz. 199 z późn. zm.) i przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr VIII/53/2015 Rady Gminy Leżajsk z dnia 28 maja 2015 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w miejscowości Chałupki Dębniańskie – Etap I.

Uzasadnienie

W dniu 28 maja 2015 r. Rada Gminy Leżajsk podjęła uchwałę Nr VIII/53/2015 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w miejscowości Chałupki Dębniańskie – Etap I. Przeprowadzona przez organ nadzoru analiza przedmiotowej uchwały wykazała, że została ona podjęta z naruszeniem prawa.

W przyjętym przez Radę Gminy Leżajsk planie nieprawidłowo została ustalona obsługa komunikacyjna, określona w § 14 ust. 9 uchwały, gdyż z treści planu nie wynika, w jaki sposób ma się odbywać dostępność komunikacyjna terenów budowlanych do drogi publicznej. Wprawdzie w planie została wskazana dostępność (również) przez wyznaczoną drogę wewnętrzną oznaczoną symbolem KDW1, jednak brak jest jej powiązania z drogą publiczną. Brak określenia warunków powiązania układu komunikacyjnego z układem wewnętrznym narusza § 4 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587), z którego wynika, że ustalenia planu powinny zawierać określenie układu komunikacyjnego. Z załącznika graficznego nie wynika, aby obszary oznaczone symbolami P1 i P2 przylegały do jakiegokolwiek drogi. Brak powyższych ustaleń stanowi naruszenie zasad sporządzania planu.

Ponadto we wspomnianym wyżej §14 ust.9 uchwały, znalazły się również dopuszczenia „dojazdów nie wyznaczonych na rysunku planu, pełniących funkcję dróg wewnętrznych”, co jest niezgodne z załącznikiem nr 1 do Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26.08.2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Drogi wewnętrzne stanowią odrębny sposób przeznaczenia terenu, oznaczony symbolem KDW i kolorem jasnoszarym. W związku z powyższym droga wewnętrzna – traktowana jako odmienny, różny rodzaj przeznaczenia terenu – musi spełniać wymogi określone w art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, tj. mieć właściwe oznaczenie barwne, odpowiednie dla tego terenu ustalenia, a także stanowić wyodrębnione liniami rozgraniczającymi – osobne - przeznaczenie terenu. Zgodnie z wyrokiem NSA z 25 czerwca 2013 r. II OSK 2836/12 (...) *tereny lokalizacji dróg wewnętrznych z uwagi na ich przeznaczenie i odmiennie zasady zagospodarowania powinny być wskazane w części graficznej planu oraz zostać wydzielone stałą i niepodlegającą przesunięciom linią rozgraniczającą.*

Wskaźnik „intensywności zabudowy” został dookreślony przez ustawodawcę w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015r., poz. 199 z późn. zm.). W związku z powyższym nie powinien być powtórnie regulowany w akcie niższego rzędu (§ 2 pkt 1 przedmiotowej uchwały). Zgodnie z wyrokiem WSA we Wrocławiu z 21 września 2011 r. II SA/Wr 479/11 *„Powtórzenie regulacji ustawowych lub ich modyfikacja w akcie prawa miejscowego jest niedopuszczalne, gdyż trzeba się liczyć z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy (wyrok NSA z dnia 14 października 1999 r., sygn. akt II SA/Wr 1179/98).”*

Zapis zawarty w § 5 pkt 1 uchwały jest niezgodny z §4 pkt 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, gdyż nie wiadomo w jaki sposób ma zostać spełniony na etapie realizacji inwestycji, ustalony w planie warunek „ochrony gruntu oraz wód powierzchniowych i podziemnych”; ustalenia planu powinny zawierać nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów z uwagi na ich położenie w obrębie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych.

Ponadto w treści przedmiotowej uchwały występują następujące naruszenia i nieprawidłowości:

- 1) liczne zapisy zawarte w uchwale dotyczące odniesień do „warunków określonych przez zarządcę (...), wykraczają poza dopuszczalny zakres ustaleń planu, co narusza art. 15 i 20 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- 2) w § 8 ust. 1 pkt 2 lit. a uchwały, zawarto informację, która nie jest ustaleniem stanowiącym, właściwym dla aktu prawa miejscowego,
- 3) w § 9 pkt 6 uchwały, dopuszczono „prowadzenie prac poszukiwawczych”, które to czynności nie należą do ustaleń planu określonego w art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym; ponadto zauważa się, iż „realizacja obiektów i urządzeń związanych z poszukiwaniem oraz wydobywaniem ropy i gazu ziemnego” wykracza poza określone w planie przeznaczenia terenów, które obejmują wyłącznie: obiekty produkcyjne, składy i magazyny,
- 4) zapis zawarty w § 15 ust. 4 pkt 1 uchwały może rodzić trudności interpretacyjne na etapie realizacji planu,
- 5) nieprawidłowy jest zapis zawarty w § 16 ust. 3 pkt 2 uchwały, gdyż plan nie może zakazywać elementów zagospodarowania, które i tak nie mogą być realizowane z uwagi na jasno określone przeznaczenie terenu. Ustalone przeznaczenie terenu oraz dopuszczone sposoby zagospodarowania nie umożliwiają lokalizacji zabudowy kubaturowej, tym samym wszystko co nie jest ustalone przedmiotową uchwałą dla danego terenu nie może być na nim lokalizowane; zbędne więc oraz mogące powodować niejasności przy korzystaniu z ustaleń planu jest podkreślanie zakazu jednego z wielu wykluczonych ustalonym przeznaczeniem terenu sposobów zagospodarowania.
- 6) treści zawarte §19 uchwały nieprawidłowo umieszczono w „ustaleniach końcowych” przedmiotowej uchwały; stosownie do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" w przepisach końcowych nie zamieszcza się przepisów innych niż przepisy uchylające i przepisy o wejściu ustawy w życie; ponadto ustalenia §19 są obowiązkowymi ustaleniami miejscowego planu zgodnie z art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.
- 7) w § 20 zbędnie określono utratę mocy obowiązującej uchwały Nr XIV/114/2003 Rady Gminy Leżajsk z dnia 28 listopada 2003 r., gdyż z chwilą wejścia w życie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze, nieaktualny stał się przepis dotyczący obowiązku sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu górniczego, w związku z powyższym cel tej uchwały stał się bezprzedmiotowy,
- 8) nieprzekraczalna linia zabudowy została ustalona jedynie w odniesieniu do dróg, natomiast nie wiadomo jak lokalizować zabudowę w odniesieniu do pozostałych terenów, przyległych do obszarów objętych planem miejscowym. Ustalenie linii zabudowy powinno wynikać wprost z uchwały oraz załącznika graficznego, doprecyzowującego lokalizowanie zabudowy.

W trakcie przeprowadzonej przez organ nadzoru analizy stwierdzono również braki w dokumentacji planistycznej, a mianowicie:

- 1) brak dowodów zawiadomienia w Biuletynie Informacji Publicznej o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego, co narusza art. 3 ust. 1 pkt. 11 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu

informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,

- 2) wydruk ze strony internetowej BIP, zawierający ogłoszenie o wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu, nie zawiera poświadczenia organu sporządzającego.

W związku z powyższym, stwierdzić należy, że przyjęta przez Radę Gminy Leżajsk uchwała Nr VIII/53/2015 Rady Gminy Leżajsk z dnia 28 maja 2015 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w miejscowości Chałupki Dębniańskie – Etap I narusza zasady i tryb sporządzania planu, wobec powyższego ma zastosowanie przepis art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie, z którym naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 25 maja 2009 r., sygn. akt: II OSK 1778/08, wyraźnie podkreślił, że zarówno naruszenie "zasad sporządzania" jak i "trybu sporządzania" miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwala na stwierdzenie nieważności takiej uchwały w całości lub części. Tryb postępowania odnosi się do sekwencji czynności jakie podejmuje organ w celu doprowadzenia do uchwalenia studium, czy też planu miejscowego poczynwszy od uchwały o przystąpieniu do sporządzania studium lub planu a skończywszy na uchwaleniu studium lub planu. Pojęcie zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego należy wiązać ze sporządzaniem aktu planistycznego, a więc zawartością aktu planistycznego (część tekstowa, graficzna i załączniki), zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej. W przypadku naruszenia zasad sporządzania studium lub planu naruszenie nie musi mieć charakteru istotnego. Oznacza to, że każde naruszenie zasad sporządzania studium lub planu skutkować będzie stwierdzeniem nieważności uchwały w całości lub części.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało stwierdzić nieważność przedmiotowej uchwały.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul Kraszewskiego 4 A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dnia od daty jego otrzymania

**z up. Wojewody Podkarpackiego
Dyrektor Generalny Urzędu**

Janusz Olech